

BRASSCHAAT

'T GEEL GAZETJE

@brasschaat@n-va.be | www.n-va.be/brasschaat | mei 2019 | nr. 1

VERKIEZINGSDRUKWERK - V.U.: DANNY THIJNS, MIKSEBAAN 60, 2930 BRASSCHAAT

Jan Jambon 50ste aperitiefgesprek

Zondag 12 mei om 11 uur
Kasteel van Brasschaat
Gratis toegang - Iedereen welkom

Leg uw ei op 26 mei

Anders dan anders dit keer, ons Geel Gazetje. Verkiezingsdag nadert, zondag 26 mei! In de aanloop zal ons aller burgemeester, ex-minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, en wie weet onze volgende premier, op zondag 12 mei het kasteel inpalmen voor een aperitiefgesprek, *Jan Jambon-special edition*. Vandaar dat ons blad geheel gevuld is met één interview. Zet u in een behaaglijke stoel, lees, leer en geniet!

Jan, onze partij bestaat nu zeventien jaar. Elke verkiezing is belangrijk, maar wat is het specifieke belang van deze?

Na de vorige verkiezingen hebben we voor de eerste keer een beleid kunnen neerzetten dat niet door socialisten werd gedomineerd. Het was de eerste keer dat de Vlamingen een Vlaams en centrumrechts beleid hebben gekregen. Dat heeft z'n vruchten afgeworpen, alle curven tonen het: het overheidsbeslag daalt, de jobcreatie is gestegen, het begrotingstekort is ernstig teruggedrongen. Alle parameters zaten goed. Maar het werk is niet af. Als nu de socialisten weer aan de macht zouden komen, dan wordt alles weer teruggedraaid: de belastingen zullen stijgen, we zullen opnieuw de rol moeten lossen wat het budget betreft ... Ik denk dat dit het grote belang is.

En Di Rupo heeft het al met zoveel woorden gezegd, hij wil de macht heroveren, de 'reconquista', om Vlaanderen weer een socialistisch beleid te kunnen opdringen.

Ik hoor niets over het adagium van de N-VA ...

Let op, het communautaire is daarin vervat. Als de Franstaligen de PS willen om Wallonië en Brussel te besturen, als ze kiezen voor een socialistisch, zelfs communistisch beleid – want de tendens is daar zeer links – dan is dat hun goed recht. Maar dan moeten ze ook de factuur betalen. Tot dusver betalen wij alle facturen ... In die zin is het communautaire onlosmakelijk verbonden met het sociaal-economische herstel.

Lees verder op pagina 2.

**Jan Jambon en Valerie Van Peel,
de nummers 1 en 2 op de Kamerlijst**

Als we weer goed scoren, zullen we toch weer veroordeeld worden om in een klassieke federale regering te stappen?

We zullen zien hoe de kaarten gelegd worden. Eerst en vooral willen we opnieuw Vlaanderen besturen. Dat is de uitdrukkelijke ambitie, we moeten er opnieuw voor zorgen dat ze niet om ons heen kunnen in Vlaanderen. Hoe dan de federale regeringsvorming zal verlopen, dat is altijd onvoorspelbaar. Als we in een regering moeten stappen die geen – laat ons het maar ‘Vlaams beleid’ noemen – wil voortzetten, dan interesseert ons dat niet. Er zijn zoveel onzekerheden. MR heeft het als enige Waalse partij aangedurfd met ons in zee te gaan. Worden ze daarvoor afgestraft, gaan ze dat nog een tweede keer doen? Als we voor een communautaire ronde willen gaan, dan heb je een tweederdemeerderheid nodig. Dat wil zeggen dat je de PS erbij móét nemen. Sociaal-economisch is het ondenkbaar, als het gebeurt zal dat uitsluitend zijn om het confederalisme te realiseren.

Zou de PS de comfortabele situatie van nu – de Vlamingen betalen de facturen – mee helpen onderuithalen?

De PS is bij uitstek een machtspartij, die wil erbij zijn, bijna koste wat het kost. Voor de Waalse socialisten zou het een doemscenario zijn om opnieuw vijf jaar langs de kant te staan. Dat is voor hen verschrikkelijk. Misschien kiezen ze eieren voor hun geld: liever in Wallonië het roer in handen hebben dan een Vlaams nationaal beleid te moeten dulden.

Maar denkt u dat na het uiteenvallen van de vorige regering, waarin wij toch een belangrijke rol gespeeld hebben, er nog Franstalige partijen happig zullen zijn om met de N-VA samen te werken?

(Jan lacht minzaam) We hebben tijdens de vorige federale verkiezingsperiode alle Franstalige partijen dure eden horen

zweren: “Nooit zullen wij regeren met de N-VA.” Maar plots kreeg MR de kans om alle Franstalige ministerportefeuilles in te vullen. Dat is voor veel partijen aantrekkelijk. Er ligt wel een bód op tafel als ze met ons willen meegaan. Maar het is afwachten. We moeten een zo groot mogelijk marktaandeel naar ons toe proberen te trekken en zien dat we meester van het spel blijven.

Wie zijn in het Vlaamse politieke landschap, op federaal niveau, uw maten? Mensen van andere partijen van wie u weet dat ze min of meer hetzelfde hogere doel voor ogen hebben? En die u vertrouwt?

Bij Open Vld zijn er veel, wat het sociaal-economische betreft toch. De breuklijn tussen ons ligt op het communautaire vlak, zij zijn veeleer belgicisten. Bij CD&V voelde je toch soms duidelijk dat ze oppositie voerde in de regering.

De partij heeft enkele weken geleden laten weten: Bart De Wever gaat voor het Vlaamse minister-presidentchap, Jan Jambon wordt naar voren geschoven als premier. U hebt als minister geregeld in Wallonië uw opwachting gemaakt en er is veel over u geschreven en gezegd in de Waalse media. Hoe reageren de mensen daar op Jan Jambon?

In het begin werd ik er verguisd. Men had ons als halve nazi's neergezet. Als ik in een zaal binnenkwam, dan spleet het volk zich open als de Rode Zee, ze weken allemaal achteruit. Helemaal vooraan stond dan die arme burgemeester met zijn tricolore sjerp en die móést vanwege het protocol die duivelse minister wel een hand geven. En dan schudde die mijn hand, en ik zag die bij elke keer als onze handen op en neer gingen denken: weeral honderd stemmen minder, weer honderd stemmen minder ... dus ik bleef maar schudden (*lacht*). Maar ik was een minister van het terrein, bij de aanslagen, bezoeken aan brandweer- en politiezones ... en dat is compleet omgedraaid. Als ik nu in Wallonië ben, dan komen de mensen naar me toe voor selfies en handtekeningen. Ik heb die ommekeer voor het eerst aan den lijve ondervonden toen ik door Elio Di Rupo werd uitgenodigd in Bergen voor de Doudou, een groot en mooi volksfeest, een traditie op basis van een eeuwenoude processie. Heel de Grote Markt stond vol volk en we moesten er dwars over naar een feesttent. We geraakten geen stap vooruit, bijna iedereen riep “Monsieur Jambon, une photo s'il vous plaît.” Ik zag Di Rupo denken “wat gebeurt er, normaal ben ik hier de ster...” (*lacht smakelijk*) Veel heeft te maken met de manier waarop ik gecommuniceerd heb rond de aanslagen. Dat is het verschil tussen wat de mensen over je horen zeggen en wat ze je zelf horen zeggen. Ik heb ook vaak in Franstalige politieke talkshows opgetreden, en dan ondervinden de mensen wel dat het beeld dat over ons is opgehangen niet klopt met de werkelijkheid.

Even iets over Brasschaat. Hoe waren de eerste vier maanden absolute meerderheid?

Zálig. We hebben een heel goede ploeg, de sfeer is uitstekend. Ook onze Open Vld-collega past er perfect in. Nagenoeg al onze dames-schepenen komen geweldig goed overeen, vriendinnen onder elkaar. En de besluiteloosheid van CD&V is er helemaal uit. We kunnen veel sneller en doeltreffender werken.

Wat zou de invloed kunnen zijn op een gemeente als Brasschaat mocht de N-VA ooit het eerste punt van haar credo realiseren, namelijk Vlaams zelfbestuur?

(zonder aarzelen) Verlaging van de belastingen. Vergeet niet dat die financiële transfers nog altijd voortgaan, van Vlaanderen naar Brussel en Wallonië. Over hoeveel miljard het elk jaar gaat verschillen we met de Walen van mening, maar dat het vele miljarden zijn, daar is iedereen het over eens (12 miljard als je de schulden meetelt, zonder afbetaling toch zo'n 8 miljard). Als je dat kan verrekenen in een belastingvermindering en in noodzakelijke investeringen – Oosterweel bijvoorbeeld – dan heb je daar ineens budgetten voor. Het overheidsapparaat zou veel efficiënter kunnen werken.

En wat kan de invloed zijn van Brasschaat op Vlaanderen?

Brasschaat is al meer dan eens het laboratorium geweest waar vernieuwende en doeltreffende zaken zijn gerealiseerd. Dingen waar anderen nuttige lessen uit trekken. Ik geef enkele voorbeelden. Het feit dat Liesbeth Homans het verplicht heeft gemaakt dat OCMW's geïntegreerd worden in de gemeenten: wij zijn daar tien, twaalf jaar geleden – toen de N-VA voor het eerst mee in het gemeentebestuur zat – al mee begonnen. Twee: in het kader van betaalbaar wonen, wat we met de school in de Annadreef in Mariaburg hebben gedaan – beneden school, boven wonen – dat is ook iets waar vele gemeenten en de bevoegde minister naar komen kijken. Elke vierkante meter is duur in Brasschaat, dus als je 'm dubbel kan gebruiken, halveer je de kosten. Drie: de PPS-structuur van ons zwembad. Tientallen andere gemeenten zijn dat komen bestuderen en kopiëren dat.

Ik denk dat als je een goed bestuur neerzet, de kiezer je daarvoor beloont. Als je dat niet doet, word je bestraft. De jongste gemeenteraadsverkiezingen hebben dat duidelijk aangetoond.

Jan, om het als Bart De Wever alias Darth Vader te zeggen: "Sit vis vobiscum" (may the force be with you).

De Wever als Darth Vader in 'Alloo bij'.

N-VA Brasschaat kiest nieuw bestuur

Onze afdeling heeft haar bestuur vernieuwd. Danny Thijs, bedrijfsleider, is de nieuwe voorzitter. Tim Verschueren, zelfstandig ondernemer, werd ondervoorzitter.

Op onze webstek
www.n-va.be/brasschaat
maakt u kennis met alle
nieuwe bestuursleden.

Voorzitter Danny Thijs en ondervoorzitter Tim Verschueren.

**Jan
JAMBON**
Brasschaat

Voormalig vicepremier,
Kamerlid en burgemeester

**Lijsttrekker
Kamer**

**Geert
BOURGEOIS**

Vlaams minister-president

**Lijsttrekker
Europa**

**Liesbeth
HOMANS**
Antwerpen (Wilrijk)

Vlaams viceminister-
president

**2de plaats
Vlaams Parlement**

**Bart
DE WEVER**
Antwerpen (Deurne)

Nationaal voorzitter,
Kamerlid en burgemeester

**Lijsttrekker
Vlaams Parlement**

**Valerie
VAN PEEL**
Kapellen

Kamerlid en
schepen

**2de plaats
Kamer**

Voor Vlaanderen. Voor Vooruitgang.

Dankzij de N-VA werd Vlaanderen de afgelopen vijf jaar veiliger en welvarender. De nettolonen stegen, er kwamen meer dan 200 000 jobs bij en het aantal Vlaamse verkeersslachtoffers ligt lager dan ooit.

Maar het werk is nog niet af. Vlaanderen is ambitieus, maar botst al te vaak op de institutionele miskleun die België is. Confederalisme is de enige realistische uitweg. En dat kan alleen met de N-VA erbij.

Daarom trekken we met een ijzersterke opstelling naar de verkiezingen van 26 mei. Ook in Antwerpen.

n-va.be/verkiezingen

NVA
DE VERANDERING WERKT